

[Ejner Kristensen.]

menarbejdet og samordnet i ét lovforslag. Det er nu imidlertid ikke sket, og vi har da fået de to lovforslag, som nu er til behandling: ét om grundforbedring og ét om finansiering af vandløbsregulering, landvindingsloven.

Disse lovforslag vil vel, hvis de vedtages, stort set betyde en modernisering af hidtil gældende love, og mit parti hilser med glæde fremkomsten af dem. Gennem årene har vi jo gang på gang presset på for at få en moderniseret form for lovgivning på disse områder, en lovgivning, som muliggjorde, skal vi sige en smidigere administration og en hurtigere gennemførelse af udarbejdede projekter. Når vi har gjort det og dermed understøttet et efter vor mening berettiget ønske fra landbrugets side, er det netop ud fra en erkendelse af, at grundforbedringsarbejde — dræning, kalkning, eller hvad man nu vil nævne — stadig har den største betydning for dansk landbrug dels derigennem, at det fremmer produktionen, dels fordi det bevirker en sænkning af produktionsomkostningerne, og begge dele er jo faktorer, som landbruget under sine nuværende hårde vilkår må omfatte med den største interesse.

Det er da også glædeligt, at landbokommissionens flertalsbetænkning danner grundlaget for de af landbrugsministeren fremsatte lovforslag. Der er herved skabt en sammenhæng i vurderingen af disse forhold, som jeg mener kan danne et godt grundlag, når disse love skal føres ud i livet.

Nu skal jeg ikke her ved første behandling gå i enkeltheder med hensyn til forslagene enkelte paragraffer. Jeg venter en udvalgsbehandling, hvor alle disse ting bedst kan diskuteres.

Jeg vil dog gerne nævne en enkelt ting, hvorved nærværende lovforslag adskiller sig fra tidligere lovgivning om grundforbedring og landvinning. Der er jo fra forskellig side gennem de senere år givet udtryk for det ønskelige i, at man i mere udstrakt grad gør brug af maskiner til aflastning af den menneskelige arbejdskraft ved disse arbejders udførelse. Man har kunnet henvise til den stadig større mangel på arbejdskraft og også ment det naturligt, at vi i vor maskinelle tidsalder rationaliserer disse arbejder ved maskiners hjælp. Dette er nu tilgodeset i

disse to forslag, og man har med god samvittighed kunnet gøre det på grund af den øjeblikkelige, glædelige og gunstige arbejdsituation med fuld beskæftigelse; men der ved er det beskæftigelsesmæssige moment, som i tidligere love spillede en væsentlig rolle, gledet noget i baggrunden, uden at det i øvrigt er gået ud over de finansieringsformer, som hidtil er anvendt. Man kan så sige, at man måske bedre kan samle sig om de egentlige grundforbedrings- og landvindingshensyn, dette at gøre det egentlig dyrkningsmæssige areal så godt og sundt og yderigt som muligt.

Tilskudsordningerne bibeholdes stort set i det omfang, som hidtil har været gældende. Selv om procentsatserne er nedsat bl. a. på grund af, at man nu drager udnyttelsen af maskinkraft ind i billedet, er den økonomiske støtte, man her yder fra offentlig side til disse formål, vel praktisk taget af samme omfang som tidligere. Dog er der for landvindingslovens vedkommende tale om en nedsættelse, og det kan måske nok diskuteres, om dette er rimeligt.

Der er jo nok en eller anden, som i det hele taget ryster på hovedet, når man taler om offentlig støtte til disse formål. Jeg synes, man med rette kan fremhæve, at i en tid, hvor landbrugserhvervet er inde i en så strid modvind såvel udefra som indefra, som det er tilfældet i disse år, er det dobbelt nødvendigt, at alle gode kræfter samles om at gøre dette erhvervs produktionsapparat så effektivt og konkurrencedygtigt som muligt, så meget mere som det egentlige landbrugsareal svinder ind fra år til år og overgår til andet formål.

Man kan også henvise til, at andre landes landbrug, med hvilke vi konkurrerer, får betydelige tilskud og i mange tilfælde langt større midler til rådighed til disse formål, end dansk landbrug får efter disse love.

Jeg tror, det er en god ting, at disse tilskud kan gives også ud fra samfundsøkonomiske hensyn, så det i hvert fald ikke fremtræder som noget i retning af en almisserelievation over for landbruget, men virkelig hviler på den saglige og økonomiske betragtning, at hvad man her investerer i landbrugets produktionsapparat, vil på længere sigt komme samfundet til gode over en bred front ved en mere rationel produktion, en større økonomisk bæreevne i erhvervet,